

אורגניות

ב-600 לירות

השורות מזרז ודורדיאן בבית-המושפם (עם שוטרת) בתיבוסת של 5 כוכבים?

חשוד רחמנין ושוטר הבוס הוא שוטר

חשודה שאוזוב (משומאד) הבוס ניסה לאלץ

חותיה. יפה פרצה בכבי בבית-המושפם. וזעקה לעבר חוקרי-המישטרה כי הכל שקר. הפינסק הוא מן החקושה שבה עבדה במכוון-העיסויים. טענה, והודתה שהכירה גברים באמצעות יצחק רחמים, אך לא קיבלה מהם כסף ולא היא אורגנית.

● שולמית ביטון נמוכת-הקומה, מי באר-שבע, השרויה כעת בתהליכי-גירור שין, נתפסה בדירתה של יפה ועקנין. היא שוטרים טענו כי מצאו אותה שם בכתונת לילה שקופה, ללא תחתונים ו/או חווייה. המישטרה ביקשה לערוך מיסדרי-זיהוי, שכן נמצא לקות שבילה עם נערה בדירה זו אך אינו יודע מה שמת. גם שולמית פרצה בכבי בבית-המושפם, וגם היא זעקה כי הכל שקר. פרקליטה, עורך-הדין אברהם ברקת, ביקש לשחררה, אך לא הצליח לשכנע את השופטת הדסה אחיטוב כי המישטרה נטפלה ללקוחתו סתם כך.

● שולמית אביטל, גרפיקאית במיק צועה, שעבדה עד לפני חודש ימים ב-טלוויזיה, אף היא לקוחתו של עורך-הדין ברקת, שוחררה ממעצרה בסוף השבוע שעבר, לאחר שהודתה באשמה. היא סיפרה לחוקריה כי עבדה במכוון-עיסוי של יצחק רחמים, עד שזה נעצר. כששוחרר, דרש ממנה סך 2000 לירות דמי-טיפולים ש-גבתה, כאילו, במכוון. היא טענה כי רחמים איים עליה שאם לא תתן לו את הכסף, יתלונן עליה במישטרה. כך, אמרה, אילץ אותה לקיים יחסים מין עם גברים בדירתה.

על אותו ספסל עצמו, בבית-המושפם בתל-אביב, הושבו בסוף השבוע שעבר שתי צעירות נוספות, באותה אשמה, לאחר שנעצרו במכוון-עיסוי ברחוב המלך גזר'ג בתל-אביב:

● לינדה כהן הבלונדית, בעלת הי איפור הכבד, תושבת רחובות, לא התרגשה כלל לשמע ההאשמה.

● עדנה שאולוב השחרחררת, תושבת קיריית-שלום, חטובת-גוף ובעלת עיניים לזהטות, גילתה סימני-עצבנות ברורים. היא סיפרה שעבדה במכוון-לעיסוי של יצחק רחמים כטלפוניסטית. לאחר שי-רחמים ניסה לאלץ אותה לעבוד עם הי לקוחות של המישטרה, כנערת-טלפון, עברה לעבוד במקום אחר.

בלשי מחלקת-המוסר של מישטרת תל-אביב ידעו לספר על אורגיות גדולות שי-אירגן מישדרו של רחמים בבתי-הון של הנערות, אך היו מיקרים שבהם נשלחו צעירות לבתי הלקוחות, תמורת תוספת מחיר. במידה שהלקוח לא היה מרוצה מן השירות, היה מקבל בחזרה אחרת - תמורת תוספת של 100 לירות.

את החדרים בבתי-המלון היה רחמים מזמין על חשבונו. עוזרתו, ברטה מלול היתה דואגת, לטענת המישטרה, להכין את הנערות לפגישה עם הלקוחות. להודיע להן שהלקוח בדרך אליהן, ולורון להתכונן לקראתו. ברטה הכחישה את כל החשדות שיוחסו לה.

לגבי היקף עסקיו של יצחק רחמים ידע המפקח בן-דוד לספר, כי הכנסותיו היו כ-3000 לירות ליום, והוא פעל כך באיך מסריע במשך חודש ימים לפחות, כך שיש להניח כי רווחיו הסתכמו ב-100 אלף לירות.

רווח נכבד ביותר, פטור-ממס, בהתחשב בעובדה שלא היה עליו להשקיע דבר, לבד מהסדירתו של נעזייתיו.

רשת שלמה של בתי-בושת שפעלה באמי צעות מישדרו של רחמים. הלקוחות המגי-עים למישדר היו בוזרים להם את נערו-תיהם מתוך אלבוט-תצלומים, ומקבלים את כתובותיהן תמורת תשלום כולל שהגיע, במיקרים מסויימים, עד 600 לירות טבין ותקלין. מיקרים מסויימים אלה היו, לי דיברי המפקח בן-דוד, אורגיות שאותן אירגן רחמים עבור לקוחותיו עם בנות הרשת שלו.

100 אלף

ל"י בחודש

כ אשר הגיעו השוטרים לבית המישפם, לבקש הארכות-מעצר, הציגו

צייר-זונות בן-דוד עד מלון, "פאל"

לפני השופט כמה מן הציפורים שעלו ב-רישחם, וביניהן:

● יפה ועקנין, שנעצרה כבר בעבר על פעילות במכוון-עיסוי, ואשר ברשותה נמצא פינסק ובו מיספרייטלפון של לקר-

ה מארב המישטרה המתין ליד הי בניין מס' 12 ברחוב טרומפלדור בתל-אביב, שהיה מוכר כבר לשוטרים מפעילות מסופקת שהתנהלה בו בעבר. הפעם היה בידיהם מידע חדש: אותה פעילות נמשכת, ובמלוא המרץ. כעבור זמן-מה יצאה מן הבית, שבו מצוי משרד-הליכרויות, צעירה בלונדית, ובעיקבותיה - כעבור דקות אחדות - גבר בגיל-מעידה.

בלשי מחלקת-המוסר של המישטרה, בראי-שות המפקח חיים בן-דוד, עקבו אחריהם, והגיעו למלון פאל (שרתון, לשעבר). על דלת החדר שלתוכו נכנסו הצעירה הבלונדית והגבר גילו הבלשים שלט: "נא לא להפריע".

הם הפריעו בכל-זאת. מייד אחרי שפרצו לחדר, מיהר הגבר לגלות כי את כתובתה של הצעירה קיבל במישדר תמורת 100 לירות, וכי לצעירה עצמה שילם 200 לירות נוספות. הבלונדית הגאה לא היתה פנים חדשות. היתה זו התירת הצרפתייה מוניק דורדיאן, שנעצרה כבר על-ידי המישטרה פעמיים קודם-לכן, כאשר נתגלתה במכוון עיסוי תל-אביבי בעת פעילות מסופקת דומה.

המעקב אחר המתרחש במשרד-התיכ-רויות ברחוב טרומפלדור נמשך, ובעיק-בותיו הגיעו אנשי המישטרה לכתובות אחר דות בצפון תל-אביב ובגיבעתיים. אחרי שעצרו, באותה צורה עצמה, ארבע צעירות, כחשדות שקיבלו בבתי-הון לקוחות שנושי לחן אליהן ממישרד-הליכרויות, פרצו הי שוטרים אל לביביו של העסק המשגשג: למישדר עצמו, וביצעו בתוכו שני מעצרים נוספים.

להפתעתם גילו, כי בעל-המישדר אף הוא אינו מציאה חדשה. היה זה יצחק רחמים, בן 30, נשוי ואב לשניים, תושב באר-שבע. הוא היה מוכר למישטרה אף ממקור נוסף: רחמים היה בעבר סמל במישטרת הנגב, ונעצרה כבר פעמיים ב-אותה כתובת עצמה, ברחוב טרומפלדור בתל-אביב, כחשוד שניהל במקום ביתי בישת במטווה של מכוון-עיסוי. הוא גם היה האיש שייבא את התירת מוניק דורדיאן מצרפת לצורך עסקיו.

עוזרתו של יצחק רחמים בניהול העסק היתה ברטה מלול, גרושה ואם לשלושה, גם היא תושבת באר-שבע. המישטרה טר-ענת כי אשה זו, בת ה-30 פלוס, אירגנה

חשודות אביטל וביטון הבוס איים